

Събира Манго селянитѣ, помагатъ му да натикатъ презъ устата на сома едно дебело вѣже, правятъ на вѣжето примка, прекарватъ презъ примката едно дърво, нарамватъ двамина дървото и хайде въ София, право въ халитѣ.

Събиратъ се рибаритѣ отъ софийскитѣ хали. Оглеждатъ голѣмия сомъ, чудятъ се на изкуството на Манго, шушукатъ си и го запитватъ:

— Е, добре де, рибата е чудесна. Кажете сега, колко искашъ за нея?

— Е, като за васъ хора, стари мющери, дайте петстотинъ лева. Може една банкнота да е, може и на дребни да ми ги дадете, ваша работа. На вземете я, такава риба не сте и виждали.

Шушукатъ си рибаритѣ и му отвърщатъ:

— Вѣрно е, такава риба не сме виждали, но отъ петдесетъ лева

нагоре нито левъ не даваме.

— Какъ може бе, хора, срамота е тъй да говорите! Че съ тоя сомъ банкетъ може да дадете, цѣла София да хапне по нѣщо, и пакъ да остане за другия день!

— Знаемъ, бе Манго, право говоришъ, ама отъ петдесетъ лева ни левъ нагоре!

И, както така се пазарятъ и се наддумватъ, събужда се Манго, а въ колибата тъмно, само вѣтрътъ отъ вѣнъ духа презъ сламата. Гледа той, гледа и затваря очи.

— Е, — казва, — щомъ пкъ сте толкова стиснати, хайде отъ менъ да замине. Бройте ми петдесетъ лева, пкъ взимайте рибата, даръ да ви бже отъ Манго циганина!

И навира прѣсти презъ сертмето, за да получи паритѣ..

Пословици за циганитѣ. Циганинъ, кога има петмесь, сънъ то не хваща. Цигански конъ, тѣпанъ го не плаши. Циганката и царица да стане, пакъ ще проси. Циганинътъ се бои само отъ гръцка лѣжа.